

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyně JUDr. Ivonou Šubrtovou v právní věci

žalobce: **Share CAR!, z. s.**, IČ: 06853854
sídlem Příbramská 67, 407 25 Verneřice
zastoupen Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem
sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4

proti
žalovanému: **Krajský úřad kraje Vysočina**
sídlem Žižkova 57, 586 01 Jihlava

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 9. 2023, č. j. KUJI 87285/2023,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu kraje Vysočina ze dne 21. 9. 2023, č. j. KUJI 87285/2023, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 15 342 Kč, a to do 10 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce Mgr. Jaroslava Topola.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce byl rozhodnutím Městského úřadu Havlíčkův Brod (dále také jen „*správní orgán prvního stupně*“) ze dne 18. 4. 2023, č. j. MHB_DOP/1055/2023/TŠ, uznán vinným ze

spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se jako provozovatel vozidla dopustil tím, že dne 11. 9. 2022 v 18:23 hodin na silnici č. I/37 nezajistil, aby při užití vozidla na pozemních komunikacích byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená silničním zákonem, když neznámý řidič překročil nejvyšší dovolenou rychlost v místě, kde je nejvyšší dovolená rychlost 60 km/h. Vozidlu žalobce byla naměřena rychlost jízdy 74 km/h, po zvážení maximální přípustné odchylky měřicího zařízení +/- 3 km/h rychlost jízdy 71 km/h, a to silničním rychloměrem typ SYDO Traffic Velocity, výr. č. GEMVEL0111, který pracoval v automatizovaném režimu bez obsluhy. Tím se neznámý řidič dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu. Za spáchání přestupku dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu byla žalobci uložena pokuta ve výši 1 500 Kč a povinnost uhradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč.

2. Odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl jako opožděné podle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).

II. Žalobní argumentace

3. Žalobce uvedl, že proti prvostupňovému rozhodnutí, které mu bylo doručeno dne 18. 4. 2023, podal dne 2. 5. 2023 odvolání, a to e-mailem z adresy. Odvolání následně potvrdil dne 9. 5. 2023 podáním ze své datové schránky. Žalovaný však odvolání žalobce zamítl jako opožděně podané dne 9. 5. 2023. S tímto posouzením se žalobce neztotožňuje.
4. Uvedl, že poslední den lhůty k podání odvolání byl den 3. 5. 2023. Přitom dne 2. 5. 2023 došlo správnímu orgánu prvního stupně odvolání žalobce učiněné e-mailem bez zaručeného elektronického podpisu. Následně v souladu s § 37 odst. 4 správního řádu žalobce stíhala povinnost potvrdit podání předepsaným způsobem, aby vyvolalo zamýšlené právní účinky, a to ve lhůtě pěti dnů. Pátý den lhůty připadl na neděli 7. 5. 2023. Nejbližším následujícím pracovním dnem bylo úterý 9. 5. 2023. Právě dne 9. 5. 2023 žalobce potvrdil podání odvolání ze své datové schránky. Dle žalobce je tedy nutné na podání odvolání nutno hledět jako na včasné, učiněné jeden den před koncem odvolací lhůty. Žalovaný proto pochybil, vyhodnotil-li, že odvolání bylo podáno až dne 9. 5. 2023. Napadené rozhodnutí je proto dle žalobce nezákonné a navrhl, aby bylo soudem zrušeno a aby byl žalovaný zavázán k náhradě nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že dne 2. 5. 2023 obdržel z jemu neznámé a nevěrohodné adresy podání bez zaručeného elektronického podpisu, jehož přílohou bylo odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, taktéž bez zaručeného elektronického podpisu. Toto podání nepovažoval za podání žalobce, neboť e-mailová adresa nepřisvědčovala tomu, že se jedná o podání žalobce a ani správnímu orgánu nebyla doručena plná moc, která by zmocňovala osobu jménem M. K. k zastupování žalobce. E-mailové podání ze dne 2. 5. 2023 tedy žalovaný nepovažoval za podání žalobce, nevyvolalo žádné právní účinky. Proto ani podání žalobce ze dne 9. 5. 2023 nelze považovat jako doplnění podání ze dne 2. 5. 2023. Vzhledem k tomu, že poslední den lhůty k podání odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí byl den 3. 5. 2023, bylo

podání žalobce ze dne 9. 5. 2023 posouzeno jako opožděné. S ohledem na uvedené navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Další vyjádření žalobce ze dne 8. 1. 2024

6. Žalobce následně reagoval na vyjádření žalovaného. Zdůraznil, že mezi stranami není nesporné, že dne 2. 5. 2023 došlo k podání odvolání z elektronické adresy X, jakož i to, že následně bylo odvolání odesláno z datové schránky dne 9. 5. 2023, přičemž obsah těchto podání byl zcela identický.
7. Dále uvedl, že pokud obrana žalovaného spočívá v tom, že podání ze dne 2. 5. 2023 bylo učiněno e-mailem z nevěrohodné a úřadu neznámé e-mailové adresy a bez zaručeného elektronického podpisu, pak právě z tohoto důvodu muselo být (a bylo) potvrzeno v pětidenní lhůtě z datové schránky. Právní předpis umožňuje učinit podání tak, že je prvotně učiněno elektronicky, čímž je míněno právě zejména řádně nepodepsaným e-mailem. Samotná e-mailová adresa pak žádnou autenticitu nezaručuje. Právě proto je nutné takto učiněné podání v pětidenní lhůtě potvrdit některým z kvalifikovaných způsobů, jež umožňují spolehlivě autentizovat podatele. Této povinnosti žalobce dostál, když potvrdil podání ve lhůtě dle § 37 odst. 4 správního řádu ze své datové schránky. Platil-li by názor žalovaného, že záleží na e-mailové adrese, ze které je prvotní podání učiněno, pak by a contrario muselo platit, že bude-li elektronická adresa věrohodná či „správnímu orgánu známa“, podání by již nebylo třeba potvrzovat, aby vyvolalo zamýšlené právní účinky.
8. Upozornil, že identickou otázku již posuzoval Krajský soud v Ústí nad Labem, který v rozsudku ze dne 31. 1. 2018, č. j. 78 A 22/2014-25, uvedl: *„Zákon pak u nikoliv kvalifikovaných způsobů nestanoví žádné další požadavky, jak jejich prostřednictvím podání správnímu orgánu zaslat, podmínky určuje toliko pro samotný obsah podání (srov. ust. § 37 odst. 2 správního řádu – z podání musí vyplývat, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje, či ust. § 82 odst. 2 správního řádu – podání ve formě odvolání musí kromě uvedeného obsahovat též údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo). Od účastníka či jeho zástupce nelze požadovat, aby dokonce i nekvalifikované podání činili např. pouze z konkrétního čísla telefaxu nebo určité elektronické adresy – to by jednak nebylo mnohdy ani možné (je notorií, že více osob užívá spíše zcela smyšleného až fantaskního e-mailu, než takového, který by odkazoval na jejich skutečné jméno a příjmení), jednak by takovýto požadavek zcela popíral smysl ust. § 37 odst. 4 věty druhé správního řádu. Je to totiž právě především nemožnost hodnověrně ověřit totožnost podatele, který k zaslání podání správnímu orgánu užil některý z nekvalifikovaných způsobů, v důsledku níž právní předpis vyžaduje, aby jeho úmysl vyvolat zamýšlené právní následky byl potvrzen některým ze způsobů jeho identity potvrzující. Tak se tomu děje jak u písemné formy, která musí být opatřena vlastnoručním podpisem či elektronické podoby opatřené zaručeným elektronickým podpisem, tak i v případě ústního podání do protokolu, při němž současně dochází k ověření totožnosti podatele. Úkolem správních orgánů není zkoumat, jakou formou bylo nekvalifikované podání učiněno, ale pouze, zda: a) splňuje požadavky stanovené v ust. § 37 odst. 2 správního řádu (v případě odvolání pak i další vymezené v ust. § 82 odst. 2 správního řádu), b) zda došlo v zákonné lhůtě k jeho způsobilému doplnění některým z privilegovaných způsobů.“*

V. Skutkové a právní závěry krajského soudu

9. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, 2 s. ř. s.). O věci samé rozhodl bez jednání, neboť žalobce i žalovaný s takovým projednáním věci souhlasili (§ 51 odst. 1 s. ř. s.), přičemž dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům.

A. Skutkový stav věci

10. Z obsahu předloženého správního spisu vyplynulo, že dne 13. 9. 2022 správní orgán prvního stupně obdržel od Městské policie Havlíčkův Brod oznámení přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích, kterého se dopustil blíže nezjištěný řidič motorového vozidla s registrační značkou, jehož provozovatelem byl žalobce.
11. Dne 14. 9. 2022 zaslal správní orgán prvního stupně žalobci přípis, ve kterém jej jako provozovatele motorového vozidla vyzval k úhradě částky ve výši 600 Kč. Důvodem výzvy bylo překročení nejvyšší dovolené rychlosti v místě, kde je nejvyšší dovolená rychlost 60 km/h, a to na silnici č. I/38 v úseku Svatý Kříž, silnice I/38 směr Havlíčkův Brod. Výzva byla žalobci doručena dne 14. 9. 2022. Žalobce na ni nijak nereagoval a určenou částku neuhradil.
12. Dne 26. 1. 2023 správní orgán prvního stupně zaslal žalobci předvolání k podání vysvětlení. Předvolání bylo žalobci doručeno dne 6. 2. 2023 fikcí uplynutím 10 dnů od podání datové zprávy do datové schránky příjemce. Na předvolání žalobce opět nijak nereagoval.
13. Protože se správnímu orgánu prvního stupně nepodařilo zjistit do 60 dnů ode dne, kdy se o přestupku dozvěděl, skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě, věc dne 20. 2. 2023 dle § 76 odst. 1 písm. l) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, odložil.
14. Dne 20. 2. 2023 vydal správní orgán prvního stupně příkaz, kterým žalobce uznal vinným ze spáchání přestupku dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu. Žalobci byla uložena pokuta ve výši 1 500 Kč. Příkaz byl žalobci doručen dne 22. 2. 2023. Proti němu žalobce podal včasný odpor.
15. Dne 18. 4. 2023 vydal správní orgán prvního stupně výše specifikované rozhodnutí č. j. MHB_DOP/1055/2023/TŠ, kterým žalobce uznal vinným ze spáchání přestupku dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu. Za spáchání přestupku byla žalobci uložena pokuta ve výši 1 500 Kč a povinnost uhradit náklady řízení v částce 1 000 Kč. Rozhodnutí o uložení pokuty bylo žalobci doručeno dne 18. 4. 2023.
16. Dne 2. 5. 2023 správní orgán prvního stupně obdržel e-mailové podání bez zaručeného elektronického podpisu, a to z e-mailové adresy X, jehož přílohou bylo podání odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí. Příloha e-mailu byla taktéž bez zaručeného elektronického podpisu.
17. Dne 3. 5. 2023 správní orgán prvního stupně zaslal žalobci písemnost, ve které mu sdělil, že dne 2. 5. 2023 obdržel odvolání z adresy. Poučil ho o tom, že podání je možno učinit

písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě podepsané zaručeným elektronickým podpisem. Za podmínky, že je podání do 5 dnů potvrzeno, popřípadě doplněno způsobem uvedeným výše, je možno je učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálkopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití zaručeného elektronického podpisu. Správní orgán dále odvolatele poučil a vyzval k doplnění údajů, v jakém rozsahu rozhodnutí napadá, v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Tato písemnost byla žalobci doručena dne 5. 5. 2023.

18. Dne 9. 5. 2023 žalobce zaslal správnímu orgánu prostřednictvím své datové schránky odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí. Odvolání bylo naprosto totožné s předchozím podáním ze dne 2. 5. 2023 (zaslaným z e-mailové adresy X). Odvolání následně žalobce doplnil dne 1. 6. 2023.
19. Napadeným rozhodnutím žalovaný odvolání žalobce ze dne 9. 5. 2023 zamítl jako opožděné. Uvedl, že lhůta k podání odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí ze dne 18. 4. 2023 uplynula dne 3. 5. 2023. Podání učiněné z adresy ze dne 2. 5. 2023 nebylo do 5 dnů potvrzeno. Za podání odvolání tedy považoval až odvolání ze dne 9. 5. 2023, které vyhodnotil jako opožděné.

B. Právní závěry

20. Po provedeném přezkumném řízení soud dospěl k závěru, že žaloba je **důvodná**. Vyšel při tom z následující právní úpravy.
21. Podle § 37 odst. 1 správního řádu je podání úkonem směřujícím vůči správnímu orgánu. Podání se posuzuje podle svého skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno.
22. Podle § 37 odst. 2 správního řádu z podání musí být patrné, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje. Právnícká osoba uvede v podání svůj název nebo obchodní firmu, identifikační číslo osob nebo obdobný údaj a adresu sídla, popřípadě jinou adresu pro doručování. Podání musí obsahovat označení správního orgánu, jemuž je určeno, další náležitosti, které stanoví zákon, a podpis osoby, která je činí.
23. Podle § 37 odst. 4 správního řádu je podání možno učinit písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě. Za podmínky, že podání je do 5 dnů potvrzeno, popřípadě doplněno způsobem uvedeným ve větě první, je možno je učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálkopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití podpisu.
24. Podle § 82 odst. 2 věty první správního řádu musí mít odvolání náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo.
25. Podle § 83 odst. 1 věty první správního řádu odvolací lhůta činí 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.
26. Podle § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu pokud je provedení určitého úkonu v řízení vázáno na lhůtu, případně-li konec lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší příští pracovní den; to neplatí, jde-li o lhůtu určenou podle hodin.
27. Z výše citované právní úpravy vyplývá, že podání ve správním řízení je možné učinit primárně některým z kvalifikovaných způsobů: písemně, ústně do protokolu, popř.

v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem. Kromě toho lze za tímto účelem využít též jiných technických prostředků, zejména dálkopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě, tj. e-mailu – nicméně logicky bez použití uznávaného elektronického podpisu, jinak by se jednalo opět o kvalifikovaný způsob podání. Tyto nekvalifikované formy podání mají své opodstatnění především tam, kde podatel brání učinit podání včas některým z kvalifikovaných způsobů. Proto, aby byly schopny vyvolat zamýšlené procesní následky, je nutné je do 5 dnů potvrdit některým z výše uvedených kvalifikovaných způsobů (tzn. písemně, ústně do protokolu nebo v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem). Pokud podatel svou povinnost do 5 dnů splní, zůstane mu lhůta pro učinění podání zachována, v opačném případě by však správní orgán k nedoplněnému podání nepřihlížel.

28. Zákon stanoví požadavek potvrzení podání některým z kvalifikovaných způsobů především proto, že pokud podatel k zaslání podání využil některý z nekvalifikovaných způsobů, není možnost hodnověrně ověřit jeho totožnost. K tomu slouží vlastnoruční podpis, zaručený elektronický podpis, případně ověření totožnosti při ústním podání do protokolu.
29. Správnímu orgánu pak přísluší zkoumat, zda v zákonné lhůtě došlo k potvrzení nekvalifikovaného podání některým z kvalifikovaných způsobů.
30. V projednávané věci dne 18. 4. 2023 bylo žalobci doručeno rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Dnem následujícím započala běžet patnáctidenní lhůta pro podání odvolání. Posledním dnem lhůty byla středa 3. 5. 2023. Dne 2. 5. 2023, tj. v rámci odvolací lhůty, došlo správnímu orgánu prvního stupně podání odeslané z elektronické adresy, nepodepsané zaručeným elektronickým podpisem. Není pochyb o tom, že obsahem tohoto úkonu bylo odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí – podání bylo adresováno správnímu orgánu prvního stupně, podání obsahovalo odkaz na spisovou značku přestupkového řízení vedeného proti žalobci a též text, v němž se podatel odvolával proti meritornímu rozhodnutí v uvedené věci. Takovýto úkon sám o sobě splňoval náležitosti pro odvolání ve smyslu § 37 odst. 2 a § 82 odst. 2 správního řádu, s výjimkou vlastnoručního či elektronického podpisu oprávněné osoby, neboť byl učiněn z prosté e-mailové adresy.
31. Žalovaný v napadeném rozhodnutí i ve vyjádření k žalobě uvedl, že elektronická adresa je pro něj nevěrohodná, proto odvolání ze dne 2. 5. 2023 nepovažoval za podání žalobce. Takové zdůvodnění dle krajského soudu nemůže obstát, neboť správnímu orgánu nepřísluší hodnotit věrohodnost elektronické adresy podle toho, jaký má název.
32. Stejný názor zaujal Krajský soud v Ústí nad Labem, který v žalobcem odkazovaném rozsudku ze dne 31. 1. 2018, č. j. 78 A 22/2014-25, konstatoval: *„adresa e-mailové schránky jen málokdy odkazuje přímo na identifikační údaje konkrétní osoby. Může mít sice např. formát „jan.novak@XXX.cz“, ale mnohem častější je tvar zcela vymyšlený, např. „pejssek-kocicka@YYY.cz“. Obdobně je tomu i v případě dalších osobních údajů vyplňovaných držiteli schránek v nastavení jednotlivých e-mailových služeb, např. jména a příjmení, telefonního čísla atd. – i ty je možné zadávat podle skutečnosti, zcela smyšleně, nebo dokonce vůbec. Z jaké adresy a s jakými údaji adresát elektronickou zprávu v internetovém prostředí obdrží, tedy záleží zcela a výhradně na vůli odesílatele, na rozdíl např. od datových zpráv, kde jsou požadavky na identifikaci osob stanoveny právními předpisy. Naopak u nekvalifikovaného podání není identita odesílatele*

jednoznačnými prostředky ověřitelná – právě proto je třeba ji následně dle ust. § 37 odst. 4 věty druhé správního řádu ještě potvrdit či doplnit některým z kvalifikovaných způsobů. Současně zákon ani nestanoví, že by elektronická schránka (bez rozdílu toho, zda odkazuje na osobní informace konkrétní osoby či je zcela smyšlená) musela bezpodmínečně patřit přímo podateli – podstatný je toliko obsah podání a jeho následné potvrzení či doplnění v zákonné lhůtě, nikoliv prostředek, kterým bylo učiněno. Obdobně jako na příkladu telefaxu, u něhož je nerozhodné, zda jej podatel skutečně vlastní a podání učiní z něj, či k tomu užije např. přístroje, který má k dispozici v práci, ani v případě elektronické adresy proto nelze zkoumat, kdo je jejím skutečným držitelem.“

33. Poukázat lze rovněž na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 11. 2021, č. j. 3 As 338/2019-61, v němž je uvedeno: „Ustanovení § 37 odst. 4 správního řádu nestanoví povinnost zaslat podání z e-mailu, který musí mít stejný název, jako je jméno a příjmení podatele. V praxi se často stává, že názvy e-mailů jsou vytvořené ze zkratk a přezdivek. Podstatný je v případě takového podání pouze obsah zprávy, z něhož lze vyvodit určitý projev vůle konkrétní osoby. Zásadní je, aby takové neúplné podání bylo v následné lhůtě 5 dnů podáno v zákonem předvídané podobě. Smyslem neúplného podání je, aby účastník správního řízení nepromarnil lhůtu k provedení úkonu, které následně provede v perfektní formě. Podání zástupce žalobce zaslané z e-mailu jiné osoby samo o sobě neznamená nepřiměřené obstrukční chování.“
34. Pokud tedy správní orgán prvního stupně obdržel podání obsahující veškeré náležitosti odvolání, pouze bez zaručeného elektronického podpisu, nebyl oprávněn zkoumat, z jaké elektronické adresy bylo učiněno, neboť ta sloužila toliko jako nástroj doručení zprávy. Pro správní orgán mělo být rozhodné pouze to, zda následně dojde kvalifikovaným způsobem nevzbuzujícím pochybnosti o totožnosti podatele v zákonné lhůtě k potvrzení či doplnění tohoto podání (odvolání).
35. V dané věci bylo e-mailové podání bez zaručeného elektronického podpisu doručeno prvostupňovému orgánu dne 2. 5. 2023, lhůta 5 dnů ve smyslu § 37 odst. 4 věty druhé správního řádu tedy uplynula dne 9. 5. 2023 (den 7. 5. 2023, na který by kalendářně konec lhůty připadl, byl dnem pracovního klidu, stejně jako den následující, tj. 8. 5. 2023). Právě dne 9. 5. 2023 bylo správnímu orgánu doručeno podání učiněné žalobcem prostřednictvím jeho datové schránky, jehož obsah zcela odpovídal původnímu podání – tím došlo k nezpochybnitelnému potvrzení písemnosti (odvolání) ze dne 2. 5. 2023.
36. Vzhledem k tomu, že rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ze dne 18. 4. 2023 bylo žalobci doručeno dne 18. 4. 2023, přičemž patnáctidenní lhůta pro podání odvolání ve smyslu § 83 odst. 1 věty první správního řádu běžela až do dne 3. 5. 2023, lze uzavřít, že původní nekvalifikované, následně však zákonem stanoveným způsobem doplněné odvolání žalobce ze dne 2. 5. 2023 (byť zaslané z elektronické adresy, ať měla název jakýkoliv), bylo učiněno včas.
37. Z obsahu spisu navíc vyplývá, že již po obdržení elektronického podání ze dne 2. 5. 2023 bylo správnímu orgánu prvního stupně zřejmé, že toto podání bylo učiněno právě žalobcem. Jak jinak si totiž vysvětlit skutečnost, že jej přípisem ze dne 3. 5. 2023 vyzval k tomu, aby do 5 dnů toto elektronické podání bez zaručeného elektronického podpisu doplnil v kvalifikované formě.
38. Na základě shora uvedeného soud uzavírá, že žalovaný pochybil, jestliže v odvolacím řízení vyhodnotil podání žalobce ze dne 9. 5. 2023 jako opožděné a z tohoto důvodu jeho

odvolání zamítl. Tím se dopustil podstatného porušení ustanovení o řízení před správním orgánem dle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s., jež mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Nesprávným výkladem § 37 odst. 4 správního řádu žalobci upřel jeho právo na dvojinstančnost správního řízení. Proto soud výrokem I. tohoto rozsudku napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil k dalšímu řízení. V dalším řízení bude žalovaný podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který byl vysloven v tomto zrušujícím rozsudku (viz body 34-36). Bude tedy muset odvolání žalobce jako řádné a včasné meritorně projednat.

39. Výrok II. tohoto rozsudku o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věty první s. ř. s., podle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Úspěšný žalobce má právo na náhradu nákladů řízení, proto soud žalovanému uložil povinnost k jejich náhradě ve výši 15 342 Kč, způsobem a ve lhůtě uvedené ve výroku II. tohoto rozsudku. Tato částka se skládá z částky 3 000 Kč za zaplacený soudní poplatek; dále z částky 9 300 Kč za 3 úkony právní služby právního zástupce žalobce po 3 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů [převzetí a příprava zastoupení – § 11 odst. 1 písm. a), sepis žaloby – § 11 odst. 1 písm. d), sepis repliky – § 11 odst. 1 písm. d)], dále z částky 900 Kč za 3 s tím související náhrady hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 1, 4 citované vyhlášky, a z částky 2 142 Kč odpovídající 21 % DPH, kterou je advokát podle zvláštního právního předpisu povinen odvést z odměny za zastupování, a náhrad, jež byly vyjmenovány, mimo soudního poplatku.

Poučení

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 31. ledna 2024

JUDr. Ivona Šubrtová v. r.
samosoudkyně